

Gjærning, at den betragter Forholdene netop saaledes, thi vi erindre Alle, at den i Udkaftet til de foreløbige Grundlovsbestemmelser foreslog, at hvad der stod i Forfatningen af 18de November om Fællesanliggender for Danmark og Slesvig, og de Bestemmelser, som dertil vare trufne, skulde i Fremtiden være gyldige for, hvad der var tilbage af Monarchiet. Dersom den ærede Regjering havde meent, at det i og for sig var rigtigt nu at betragte Sagen saaledes som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), var der ikke kommet noget Forslag om, at disse Bestemmelser skulde forandres, for at blive gyldige for den nye Tilstand, thi det vilde være urimeligt at tænke sig, at Regjeringen, der er saa ophøiet i Wiisdom, skulde være kommen med Forslag til Bestemmelser om, hvad den troede allerede var gjældende, men idet den kom med et saadant Forslag, maatte den naturligtviis troe, at det var nødvendigt, og den er altsaa gaaet ud fra den samme Betragtning som jeg, nemlig at der, naar der ikke længere er Fællesfager, heller ikke er Noget, som er Fælles, og at den Myndighed, som var given Repræsentationen for de tidligere Fællesanliggender, dermed er forsvunden. Saaledes maa Regjeringen nødvendigviis have sluttet dengang, og de ærede Herrer, der dengang som Medlemmer af Rigsraadet understøttede Regjeringen, maae nødvendigviis have troet det Samme, thi ellers vilde de ikke have ydet Regjeringen denne Understøttelse. Det er nødvendigt, sagde Regjeringen dengang, at vi faae slaaet fast ved Lov, at hvad der hidtil har været Fællesanliggender, skal, uagtet der ikke længer er Fællesanliggender, dog forblive under Rigsraadet, og de Herrer stode mandigt derfor; men det viste sig slutteligen, at Rigsraadet ikke vilde gaae ind derpaa. Rigsraadet sagde: Vi gaae ikke ind paa noget Nyt, der gjør det lovligt, som efter vor Formening ikke er det. Regjeringen spøiede sig derefter og tilraadede Hans Majestæt Kongen at underskrive Grundlovsbestemmelserne, som de kom fra Rigsraadet, hvorved den — det troede jeg idetmindste — anerkjendte, at det var den aldeles klart, at der ikke længer var noget fælles Anliggende for Rigsraadets Vedkommende; thi det Forsøg, den havde gjort, for at faae en

Anerkjendelse i modsat Retning, var bristet. Jeg kan ikke forstaae Sagen anderledes, og jeg maatte derfor blive fuldkommen overrasket ved at høre, at Regjeringen nu stiller sig anderledes. Jeg kan ikke forstaae, at den Regjering, der, som den ærede Finantsminister sagde, hidtil er gaaet den Vej, som den er gaaet, kan komme til at stille sig saaledes, som den nu gjør, thi derved er den i complet Modsigelse med sin Stilling ligeoverfor Grundlovsbestemmelserne, i den Skikkelse, hvori de kom tilstede ved Rigsraadets sidste Betagelse, og hvilken den tilraadede Kongen at underskrive. Er dette nu givet, og er det saa klart, at det ikke skal lykkes at faae Mange til at troe, at det kan være anderledes, saafremt de ikke allerede ere saafaste i en anden Tro, at det ikke er muligt at rykke dem derfra, saa kan jeg kun sige, at det for mig vilde være aldeles usvarligt ikke at ville give min Stemme til at hævde den Tilstand, der nu er den lovlige, uanset hvorledes de kommende Forfatningsforhandlinger ville blive. Dermed have vi imidlertid i dette Dieblif Intet at bestille; Spørgsmaalet dreier sig her ene om, hvorledes de to Repræsentationers lovlige Stilling indbyrdes er. Jeg kan som sagt ikke stemme mod dette Forslag; thi det gaaer ud paa den ligefremme og moderate Op-
retholdelse af, hvad der er den virkelig lovlige Tilstand i dette Dieblif. Naar man siger, at man herved vil styde den endelige Ordning af Forfatningen ud, maa jeg svare, at det kan gjerne være. Dersom Rigsdagen sagde Ja til Alt, hvad Regjeringen forlangte, kom vi maastee hurtigere igjennem. Deri har det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) Ret. Naar man stiller sig paa sit lovlige Retstandpunkt, og ikke opgiver sin lovlige Ret, kan man maastee udhale den endelige Afgjørelse af Forfatningsagen noget, men jeg vedkjender mig gjerne, at det efter min Overbeviisning vilde være at kjøbe en hurtig Afgjørelse deraf altfor dyrt, naar man skulde sige Ja til Alt, hvad Regjeringen forlanger. Vi vide nu Alle, hvad dette er, og behøve ikke længer at famle iblinde med Hensyn til Bestaffenheden deraf. Jeg troer overhovedet, at man ikke vil formaae Noget, der vil holde paa den Frihed og borgerlige Lighed, som har bestaaet i Danmark